

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **S. J.**

skazanego z art. 300 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 maja 2025 r.

z urzędu, kwestii połączenia do wspólnego rozpoznania spraw o sygn. V KO 114/24 i V KO 103/24

na podstawie art. 34 § 2 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**I. połączyć do wspólnego rozpoznania sprawę o sygn. akt V KO 114/24 z wniosku obrońcy S. J., ze sprawą o sygn. akt V KO 103/24 z wniosku obrońcy W. M., o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 9 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 292/19;**

**II. sprawę prowadzić pod sygn. akt V KO 103/24.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 19 lipca 2018 r., sygn. akt II K 104/12, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 9 marca 2023 r. sygn. akt II AKa 292/19, S. J. z oraz W. M. zostali uznani za winnych popełnienia przestępstw z art. 296 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 300 § 3 k.k. w zb. z art. 301 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 26 lipca 2022 r. wraz z art. 4 § 1 k.k., za które zostały im odpowiednio

wymierzone kary m. in.: 2 lat pozbawienia wolności oraz 1 roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszone na okres 2 lat próby.

Od wyroku Sądu odwoławczego zostały przez obrońców skazanych wniesione kasacje, które Sąd Najwyższy postanowieniem z 23 lipca 2024 r., sygn. akt V KK 202/24, oddalił jako oczywiście bezzasadne.

Obrońca S. J. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania na podstawie w art. 540 § 2 k.p.k. w zw. z art. 542 k.p.k., gdyż Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z 12 grudnia 2023 r., P 12/22, stwierdził, że art. 15 zzz<sup>1</sup> ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID – 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (D. U z 2023 r, poz. 1327, ze zm.) – zwanej „ustawą marcową”, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP. W sprawach, w których zastosowano ten przepis, jego niekonstytucyjność otwiera drogę do wznowienia postępowania na zasadzie art. 190 ust. 4 Konstytucji RP, a w sprawach będących w toku powoduje pominięcie tej normy przy orzekaniu i stosowanie przepisów ogólnych dotyczących przedawnienia. Od dnia 31 marca 2020 r do dnia 16 maja 2020 r. obowiązywało natomiast zawieszenie okresu przedawnienia karalności przestępstw (art. 15 zzz ust. 6 ustawy z 2 marca 2020 r.), a ta sytuacja bezpośrednio może mieć wpływ na sytuację procesową S. J. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt V KO 114/24.

Do Sądu Najwyższego wcześniej wpłynął również wniosek o rozważenie możliwości wznowienia postępowania karnego z urzędu wobec drugiego ze skazanych – W. M., w którym obrońca wskazał na wystąpienie podstawy z art. 540 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. mającej swe uzasadnienie we wskazanym wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Wskazane sprawy charakteryzuje łączność przedmiotowa, wynikająca z prowadzenia wobec wymienionych skazanych tego samego postępowania, dotyczącego tych samych czynów i wydania wobec nich w tym postępowaniu tego samego prawomocnego orzeczenia przez ten sam sąd, tj. wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 9 marca 2023 r. sygn. akt II AKa 292/19, którego dotyczą te same postulaty wznowieniowe podniesione przez obrońców obu

skazanych. Ta okoliczność przekonuje o potrzebie rozpoznania obu tych spraw łącznie w jednym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

[PŁ]

[r.g.]